

de, hvor en aftale indeholder både individuelt forhandlede og ikke-individuelt forhandlede vilkår, kunne domstolene i modsat fald blive nødt til at anvende flere landes lovgivninger om urimelige aftalevilkår på den samme aftale.

I den nordiske arbejdsgruppe har Sverige og Norge tilkendegivet at ville lægge tilsvarende synspunkter til grund.

Den foreslåede bestemmelse begrænser alene virkningerne af parternes lovvalg og ændrer ikke de internationalt privatretlige regler om, hvilket lands lov der gælder for en aftale, herunder reglerne i EU's konvention om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser (Rom-konventionen).

6. Økonomiske og administrative konsekvenser.

De foreslåede regler skønnes ikke at ville medføre økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for det offentlige eller at have nævneværdige erhvervsøkonomiske konsekvenser. Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Høring.

Et udkast til dette lovforslag har været til høring hos følgende organisationer m.v.:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Assurandør-Societetet, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Detail Kreditråd, Dansk Postordreforening, Dansk Handel og Service, Dansk Automobilhandlerforening, Dansk Industri, Danske Finansieringsselskabers Forening, Danske Dagblades Forening, Danske Investeringsforeningers Fællesrepræsentation, De Samvirkende Købmændsforeninger i Danmark, Den Danske Forlæggerforening, Den Danske Boghandlerforening, Finansrådet, Forbrugerrådet, Forenede Danske Motorejere, Handelskammeret, Håndværksrådet, Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, Liberale Erhvervs Råd, Landsforeningen Loyal Handel, Landsforeningen for Erhvervsinteresser, Realkreditrådet, Den Danske Dommerforening, Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Præsidenterne for retterne i Ålborg, Odense, Roskilde, København og Århus, Dommerfuldmægtigforeningen, Dansk Ejendomsmæglerforening.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Efter forslaget bliver der mulighed for, at domstolene helt eller delvis kan ændre en urimelig aftale.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 5.1.

Det forudsættes, at der udvises særlig tilbageholdenhed med at ændre aftalevilkår i rene erhvervsforhold, hvor aftalen bl.a. bygger på økonomiske og risikomæssige overvejelser m.v.

Til nr. 2.

Det foreslås, at der til gennemførelse af direktivet om urimelige aftalevilkår indføjes et særligt kapitel om forbrugeraftaler i aftaleloven. Aftalelovens § 36 suppleres af de nye regler i dette kapitel.

Hovedretningslinjerne for udformningen af de enkelte bestemmelser er fastlagt i en arbejdsgruppe med embedsmænd fra de nordiske lande. I arbejdsgruppen har der været enighed om, at generalklausulen i aftalelovens § 36 og de tilsvarende bestemmelser i de øvrige nordiske lande ikke bør ændres, og at gennemførelsen af direktivet bør ske ved særskilte regler. Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 5.2.1.

Til § 38 a.

I stk. 1 bestemmes det, at det nye kapitel ligesom direktivet finder anvendelse på forbrugeraftaler. Det foreslåede kapitel har dog et videre anvendelsesområde end direktivet, som kun gælder for de vilkår i en forbrugeraftale, der ikke har været genstand for individuel forhandling, jf. direktivets art. 3, stk. 1. Denne begrænsning i reglerens anvendelsesområde foreslås alene indføjet i den foreslåede § 38 b, som gennemfører direktivets særlige fortolkningsregel. Reglerne i kapitlet finder anvendelse både på aftaler i deres helhed og på enkelte vilkår i en aftale.

I stk. 2, 1. pkt., defineres en forbrugeraftale. Efter forslaget finder kapitlets bestemmelser anvendelse på aftaler, som en erhvervsdrivende indgår som led i sit erhverv, når den anden part (forbrugeren) hovedsagelig handler uden for sit erhverv. Denne del af bestemmelsen tilsigter at gennemføre direktivets art. 2 og er formuleret under hensyn til den erklæring, som Rådet og Kommissionen afgav i forbindelse med vedtagelse af den fælles holdning, jf. de almindelige bemærkninger, pkt. 5.2.3.

Med en enkelt undtagelse er der ikke tilsigtet nogen realitetsændring i forhold til det hidtidige danske forbrugeraftalebegreb.

Undtagelsen drejer sig om, hvorvidt den erhvervsdrivende vidste eller burde vide, at den anden part var forbruger. Den foreslåede nye regel medfører, at der ved afgørelsen af, om der er tale om en forbrugeraftale, som udgangspunkt ikke kan lægges vægt på, om den erhvervsdrivende vidste eller burde vide,